

«روح‌الله مالمیر»

نرگس رفاهی تابستان ۱۳۸۱ در تهران به دنیا آمده است. او در حال حاضر در پایه دوازدهم رشته پویانمایی هنرستان نمونه دولتی حضرت مریم «س» به تحصیل مشغول است. نرگس از دوران ابتدایی‌اش به فعالیت‌های فرهنگی و هنری مثل روزنامه دیواری، نقاشی و ... علاقه داشته و در مسابقات مدرسه‌اش شرکت می‌کرده است. این علاقه باعث شد در دوره دوم متوسطه رشته پویانمایی را انتخاب نماید و از این طریق به جمع دانش‌آموزان فیلم‌ساز بپیوندد.

چون غیر از هنرستان در جای دیگری هم آموزش فیلم‌سازی دیده‌ای؟

در کلاس‌های آموزشی خارج از مدرسه خیر، شرکت نکردم. ولی در سه سال هنرستان آموزش‌های اولیه را طی کردم. تلاش خیلی زیادی داشتم، تحصیل و تمرین‌های بسیاری را زیر نظر معلمان هنرستان انجام دادم و بیشتر از قبل با این رشته آشنا شدم.

چون چگونه با جشنواره بین‌المللی فیلم رشد آشنا شدی؟

در پایه یازدهم، وقتی در جشنواره فرهنگی هنری رتبه اول را در کشور کسب کردم، داوران به من و دوستانم که با هم این فیلم را ساخته بودیم اطلاع دادند، با توجه به کار خوبتان می‌توانید در «جشنواره بین‌المللی فیلم رشد» هم شرکت کنید. من هم فیلم «قوانین وسواسی‌ها» را برای بخش دانش‌آموزی این جشنواره ارسال کردم.

چون چه شد که فیلم قوانین وسواسی‌ها را ساختی؟

من و دوستانم به دنبال موضوعی خاص و جدید بودیم و اینکه بتوانیم آن را در قالب طنز نیز بیان کنیم. بعد از مدتی بررسی و هم‌فکری به موضوع آدم‌های وسواسی رسیدیم. در نهایت با تکنیک «استاپ موشن» ایده‌هایمان را اجرا کردیم.

چون خودت هم وسواسی هستی؟

خیر، نیستم.

چون نظرت در مورد آدم‌های وسواسی چیست؟

خب وسواس هم نوعی بیماری است، ولی متأسفانه گاهی در جامعه به آن به عنوان یک خصیصه

چون اولین حرف نرگس رفاهی به خوانندگان مجله رشد جوان چیست؟

برای رسیدن به آنچه که توی ذهن‌تان هست، تلاش کنید. چون شما توانایی و لیاقتش را دارید و برای این کار ساخته شده‌اید.

چون از کی فهمیدی که باید در رشته هنر تحصیل را ادامه بدهی؟

زمانی که در کلاس نهم درس می‌خواندم، به بازدید از نمایشگاه «هنرستان حضرت مریم (س)» رفتم و در آنجا با رشته‌های هنری آشنا شدم. بعد به هنر علاقه بیشتری پیدا کردم و تصمیم گرفتم، در این هنرستان ثبت‌نام کنم.

چون چطور شد که سر از فیلم‌سازی در آوردی؟

در آن بازدید من تازه متوجه شدم که رشته‌ای به نام «پویانمایی» وجود دارد. وقتی با هنرجه‌های پویانمایی صحبت کردم و کارهایشان را دیدم، جذب این رشته شدم.

چون تا حالا چند فیلم ساخته‌ای؟

فکر می‌کنم ده فیلم. چون ما برای مدرسه هر هفته باید یک پویانمایی می‌ساختیم و همین طور آخر هر پودمان هم باید یک پویانمایی خوب به استاد تحویل می‌دادیم.

چون مشوق اصلی شما در ساخت فیلم چه کسی و یا چه کسانی بودند؟

مشوق اصلی من خانواده‌ام بودند و در نهایت خودم، چون خیلی به این رشته علاقه داشتم و همیشه سعی می‌کردم در آن پیشرفت کنم.

از جمله موفقیت‌های او می‌توان به این موارد اشاره نمود:

- * رتبه اول استان در مسابقات نقاشی با آب مرکب در کلاس یازدهم
- * رتبه اول کشوری در رشته پویانمایی با فیلم «قوانین وسواسی‌ها»
- * راه‌یابی به بخش مسابقه دانش‌آموزان چهل و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم رشد
- * کسب دیپلم افتخار و جایزه رتبه سوم از چهل و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم رشد

۹۰ با چه موضوعی؟

خودم بیشتر به گونه (ژانر) کم‌دی علاقه دارم؛ چیزی که بتواند روی لب‌های مردم خنده بیاورد. البته ممکن است در حیطه کم‌دی - اجتماعی باشد که بتواند علاوه بر طنز بودن، پیامی مؤثر را به مخاطبان القا کند.

۹۰ نرگس رفاهی با شنیدن این کلمه‌ها یاد چه می‌افتد؟

کرونا: نابودگر انسان‌ها، بخشنده زندگی به طبیعت، و رهایی طبیعت از انسان‌ها.

دوربین عکاسی: خالق فیلم و پویانمایی.

کنکور: کوهی که از دور فتح آن دشوار به نظر می‌رسد.

۹۰ دوست داری در آینده چه کاره بشوی؟

به امید خدا یک کارگردان حرفه‌ای.

۹۰ اگر اوقات فراغتی داشته باشی کدام گزینه را انتخاب می‌کنی؟

الف) تماشای فیلم (ب) مطالعه کتاب (ج) ورزش (د) بودن در کنار خانواده

من تماشای فیلم را انتخاب می‌کنم؛ مخصوصاً فیلم‌های پویانمایی تا بتوانم با دیدن آن‌ها ایده‌های جدیدی را در ذهنم پرورش بدهم و با تحلیل‌شان مطالب ارزشمندی به اطلاعاتم اضافه کنم.

۹۰ مهمترین آرزوی نرگس رفاهی چیست؟

مهمترین آرزوی من این است که با هنرم و فیلم‌هایی که قرار است در آینده بسازم، بتوانم حداقل تعداد کمی از انسان‌ها را تحت تأثیر قرار بدهم و آنها را حتی شده برای چند ثانیه، از دغدغه‌ها و مشکلاتشان دور کنم تا از زندگی لذت ببرند.

۹۰ الان دوست داری از چه کسانی تشکر کنی؟

اول از همه خدا را شکر می‌کنم که در همه مراحل زندگی به من کمک کرده و مرا تنها نگذاشته است. بعد از خانواده‌ام تشکر می‌کنم که همیشه در کارها مرا همراهی کرده‌اند. در آخر هم از دوست عزیزم، پریسا محسنی متشکرم که این پویانمایی را با هم ساختیم.

۹۰ و آخرین حرف نرگس رفاهی برای دانش‌آموزانی که دوست دارند فیلم بسازند، چیست؟

فکر می‌کنم بزرگترین تجربه‌ای که در این زمینه کسب کرده‌ام و دوست دارم به اشتراک بگذارم، این است که نباید از شکست در کارها بترسیم. مثلاً اگر کارمان در جشنواره‌ای رتبه نیاورد، نباید از خودمان و استعدادمان ناامید شویم و انگیزه‌هایمان را از دست بدهیم. بلکه باید تلاشمان را بیشتر کنیم و با تمام انرژی به راهمان ادامه بدهیم.

۹۰ موفق باشی.

اخلاقی نگاه می‌کنند. نباید به آدم‌های مبتلا به این بیماری خرده گرفت. البته چنین افرادی می‌توانند زیر نظر روان‌پزشک و روان‌شناس متخصص و با همکاری خودشان بهبود یابند.

۹۰ برای تولید فیلم قوانین وسواسی‌ها، هم از نظر مالی و هم از نظر وقت و زمان، چقدر هزینه کردی؟

از نظر مالی حدود ۴۰۰ هزار تومان هزینه کردیم. البته به علاوه کلی لوازم و وسایل که در منزل مان موجود بود و در آن زمان پولی بابتشان پرداخت نکردیم؛ از قبیل محل انجام کارها، میز کار، وسایل نورپردازی و سایر اقلام. از نظر زمانی هم برای ما یک سال طول کشید؛ چون هم اولین کار استاپ موشن ما بود و هم درگیر مدرسه و امتحان و کارهای عملی دیگر بودیم. ولی خب اگر تمام وقتمان را صرف ساخت آن می‌کردیم، شاید شش ماه بیشتر طول نمی‌کشید.

۹۰ به نظرت، با توجه به اینکه فیلم‌های برگزیده جشنواره رشد مثل فیلم شما، در کل مدرسه‌های کشور اکران می‌شوند، این فیلم‌ها باید چه ویژگی‌هایی داشته باشند؟

باید آموزنده باشند تا دانش‌آموزان بتوانند پیام یا تأثیر خوبی از آنها دریافت کنند. حتی فیلم‌سازان بزرگ سال هم می‌توانند در صورت امکان فیلم‌های خود را متناسب با رده سنی دانش‌آموزان بسازند تا معلم‌ها در کلاس درس برای آنها پخش کنند.

۹۰ به نظرت تماشای فیلم می‌تواند در سرنوشت آدم‌ها تأثیر مثبت داشته باشد؟

بله قطعاً. چرا که فیلم و پویانمایی و هر رسانه تصویری دیگری به نظر من اثر بسیار زیادی روی آدم‌ها دارد. خب برای مثال، زمانی که فیلمی اشتباهات رایج میان مردم را در قالب طنز و با لحنی دوستانه و نه کوبنده! بیان کند و نتایج آن رفتار را به مردم نشان دهد، قطعاً مردم آن را می‌پذیرند و می‌کوشند که آن اشتباهات را از خود دور کنند.

۹۰ کدام یک از معلم‌های دوران مدرسه‌ات را هنوز دوست داری؟ به چه دلیل؟

من همه معلمان دوران مدرسه‌ام را دوست دارم و از آنها تشکر می‌کنم. ولی خب اگر بخواهم یکی از آنها را نام ببرم، می‌توانم بگویم خانم محبوبه کریمی‌نژاد، دبیر ساخت استاپ موشن. چون ایشان صادقانه اطلاعات بسیاری در مورد پویانمایی به ما دادند و خوش‌رو و خوش‌اخلاق بودند. در ضمن، دبیر مربوط به پویانمایی قوانین وسواسی‌ها هم ایشان بودند که کمک‌های زیادی در ساخت آن به ما کردند.

۹۰ باز هم قرار است فیلم بسازی؟

بله، قطعاً.